

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1982 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania pomocy kredytowej dla ludności rolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe oraz na zakup działek budowlanych.

Na podstawie § 2 ust. 3 i § 6 ust. 2 uchwały nr 180 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1981 r. w sprawie pomocy Państwa dla ludności rolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe (Monitor Polski Nr 25, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady i tryb udzielania pomocy kredytowej Państwa na budownictwo mieszkaniowe oraz zakup działek budowlanych dla ludności rolniczej, określonej w uchwale nr 180 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1981 r. w sprawie pomocy Państwa dla ludności rolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe (Monitor Polski Nr 25, poz. 218), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 2. 1. Przez właścicieli (posiadaczy) gospodarstw rolnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 uchwały, rozumie się osoby fizyczne posiadające grunty rolne o łącznej powierzchni przekraczającej 0,5 ha.

2. Przez osoby fizyczne utrzymujące się z produkcji rolniczej, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 uchwały, rozumie się osoby, których głównym źródłem utrzymania jest dochód z produkcji rolniczej.

3. Przez pracowników rolniczych spółdzielni produkcyjnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 uchwały, rozumie się osoby zatrudnione w tych spółdzielniach na czas nie określony i w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Przez młodych rolników rozumie się również członków i pracowników rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz pracowników zakładów pracy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 uchwały, którzy nie przekroczyli 35 lat życia.

§ 3. Banki spółdzielcze, zwane dalej „bankami”, udzielają kredytów na cele, o których mowa w § 1 i § 6 ust. 1 uchwały, w ramach środków ustalanych corocznie na inwestycje dla ludności rolniczej.

§ 4. 1. Banki udzielają kredytów na wniosek ubiegających się o kredyt.

2. Kredyt stanowi uzupełnienie środków własnych kredytobiorców.

§ 5. Warunkiem przyznania przez bank kredytów, o których mowa w § 1 uchwały, jest:

- 1) przedstawienie do wglądu, bankowi udokumentowanego prawa własności (samoistnego posiadania) lub wieczystego użytkowania nieruchomości (gospodarstwa rolnego, działki budowlanej) i pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym,
- 2) dokonanie zabezpieczenia hipotecznego kredytu na nieruchomości, chyba że bank wyraża zgodę na odstąpienie od tego warunku,
- 3) posiadanie wkładu własnego na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym co najmniej w wysokości określonej w uchwale,
- 4) w stosunku do kredytobiorców będących pracownikami — pozytywne zaopiniowanie przez zakład pracy wniosku o przyznanie kredytu.

§ 6. Wysokość wkładu własnego na budowę lub remont domu jednorodzinnego albo lokalu w małym domu mieszkalnym ustala bank w uzgodnieniu z kredytobiorcą.

§ 7. Jeżeli sytuacja materialna osoby ubiegającej się o udzielenie kredytu nie gwarantuje w pełni spłaty kredytu, bank może zażądać zabezpieczenia spłaty kredytu w formie prawem przewidzianej. W razie braku możliwości hipotecznego zabezpieczenia spłaty kredytu bank może zażądać solidarnego poręczenia majątkowo odpowiedzialnych osób.

§ 8. Za podstawę udzielenia i ustalenia wysokości kredytu na:

- 1) budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym — przyjmuje się rzeczywiste koszty budowy, nie wyższe jednak niż normatywne koszty, oraz powierzchnię domu lub lokalu, określone przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- 2) zakup domu — przyjmuje się wartość domu przyjętą w celu obowiązkowego ubezpieczenia budynków o powierzchni nie większej jednak niż ustalona w sposób określony w pkt 1.

§ 9. 1. Kredyt na zakup działki budowlanej może być udzielony do wysokości 50%, a młodym rolnikom do 90% ceny kupna, określonej w umowie notarialnej kupna działki.

2. Kredyt na zakup działki budowlanej może być udzielony na okres spłaty do lat 20, a dla młodych rolników do lat 25.

§ 10. Bank kontroluje prawidłowość wykorzystania kredytów. W razie stwierdzenia, że kredyty nie zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, oraz jeżeli nabywca działki budowlanej w okresie 3 lat od daty zawarcia umowy kredytowej nie rozpoczął budowy domu jednorodzinnego, bank może postawić część lub całość udzielonego kredytu w stan natychmiastowej wymagalności.

§ 11. W razie zawieszenia spłaty kredytu, o którym mowa w § 4 uchwały, bank nie pobiera odsetek za okres zawieszenia spłaty kredytu. Po upływie okresu zawieszenia bank nalicza odsetki od daty przyznania kredytu i pobiera je w okresie spłaty kredytu.

§ 12. 1. Warunkiem umorzenia części kredytu, o którym mowa w § 8 i 9 uchwały, jest wykonywanie zawodu, który stanowił podstawę do udzielenia kredytu, oraz zamieszkiwanie w wybudowanym domu.

2. Decyzję o umorzeniu części kredytu podejmuje bank na podstawie złożonego przez kredytobiorcę zaświadczenia zakładu pracy stwierdzającego zatrudnienie kredytobiorcy.

§ 13. Równowartość kwot umorzonych kredytów obciąża budżet centralny w części dotyczącej Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej. Tryb rozli-

czeń z budżetem z tytułu umorzonych kredytów regulują odrębne przepisy.

§ 14. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 lutego 1972 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa na budownictwo mieszkaniowe realizowane na terenie gmin przez pracowników niektórych uspołecznionych zakładów pracy związanych z produkcją rolną (Monitor Polski z 1972 r. Nr 12, poz. 84, z 1974 r. Nr 1, poz. 6, z 1975 r. Nr 21, poz. 131 i z 1976 r. Nr 18, poz. 80),

- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1979 r. w sprawie pomocy kredytowej Państwa w rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 1, poz. 10).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

121

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 3 czerwca 1982 r.

w sprawie wprowadzenia oraz trybu realizacji depozytowych bonów rewaloryzacyjnych.

— Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 108 i z 1981 r. Nr 17, poz. 82) i § 7 uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie jednorazowej rewaloryzacji wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Narodowy Bank Polski wprowadza z dniem 1 września 1982 r. depozytowe bony rewaloryzacyjne na okres 3-letni z datą wydania 1 lutego 1982 r., zwane dalej „bonami rewaloryzacyjnymi”.

§ 2. 1. Bon rewaloryzacyjny jest dokumentem na okaziciela, stanowiącym dowód posiadania wkładu oszczędnościowego powstałego w wyniku zrewaloryzowania innego wkładu oszczędnościowego, zgodnie z przepisami uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie jednorazowej rewaloryzacji wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 28).

2. W razie utraty bon rewaloryzacyjny nie podlega umorzeniu.

§ 3. 1. Bon rewaloryzacyjny jest oprocentowany w wysokości 15% w stosunku rocznym za okres od dnia 1 lutego 1982 r. do dnia 31 stycznia 1985 r.

2. Z dniem 1 lutego 1985 r. bony rewaloryzacyjne uzyskują po oprocentowaniu wartość określoną na poszczególnych odcinkach.

3. Po dniu 31 stycznia 1985 r. bony rewaloryzacyjne nie są oprocentowane.

4. Po upływie 10 lat od dnia 1 lutego 1985 r. bon rewaloryzacyjny traci ważność.

§ 4. Bony rewaloryzacyjne będą wydawane przez powszechne kasy oszczędności, ich ekspozytury i upoważnione agencje, oddziały operacyjne oraz upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne na podstawie dokumentów, sporządzonych przez Narodowy Bank Polski, właścicielom wkładów oszczędnościowych złożonych w powszechnych kasach oszczędności oraz przez banki spółdzielcze właścicielom wkładów oszczędnościowych złożonych w bankach spółdzielczych.

§ 5. 1. Od dnia 1 lutego 1985 r. bon rewaloryzacyjny może być zrealizowany przez zamianę na inny bon oszczędnościowy, dopisanie do rachunku bankowego lub wypłatę w gotówce jego wartości.

2. Realizacji bonu rewaloryzacyjnego dokonują powszechne kasy oszczędności, ich ekspozytury i upoważnione agencje, oddziały operacyjne i upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne oraz banki spółdzielcze właściwe dla poszczególnych wkładów oszczędnościowych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: S. Majewski

122

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 3 czerwca 1982 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy Oszczędności do wypuszczenia premiowych bonów oszczędnościowych.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 108 i z 1981 r. Nr 17, poz. 82), w związku z § 1 ust. 1 pkt 3 i § 1 ust. 2 uchwały nr 254 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1981 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 281) oraz § 7 w związku

z § 4 pkt 4 uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie jednorazowej rewaloryzacji wkładów oszczędnościowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 maja 1971 r. w sprawie upoważnienia Powszechnej Kasy